

Sygn. akt IV P 208/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Wójcik
Protokolant:	st. sekr. sąd. Krystyna Olekszyk-Stobierska

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko Międzynarodowemu Transportowi Drogowemu i (...) Spółce Jawnej w N.

o zapłatę

I. Zasądza od strony pozwanej Międzynarodowego Transportu (...) i (...) Spółki Jawnej w N. na rzecz powoda P. K. kwotę 5.190 zł (pięć tysięcy sto dziewięćdziesiąt złotych) tytułem wynagrodzenia za pracę za sierpień 2013 r., ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w 2013 r. w wymiarze 20 dni oraz należności z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2013 r. do dnia zapłaty;

II. W pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. Odrzuca pozew wzajemny;

IV. Zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

V. Wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.600 zł (jeden tysiąc sześćset złotych).

Sygn. akt IV P 208/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 marca 2017 roku

W pozwie wniesionym do tut. Sądu w dniu 19 maja 2014 r. powód P. K. domagał się zasądzenia od pozwanego zakładu pracy: Międzynarodowy Transport (...) Spółka Jawna E. M. M. M. kwoty 5612,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11.09.2013 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że był zatrudniony u strony pozwanej jako kierowca w transporcie międzynarodowym.

W 26 sierpnia 2013 r. umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron. Powód nie otrzymał wynagrodzenia za miesiąc sierpień 2013 r., oraz należności z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju w łącznej kwocie 4000 zł a także ekwiwalentu za 20 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego w kwocie 1612,80 zł. Należności te winny być wypłacone do dnia 10.09.2013 r.

W odpowiedzi na pozew (k. 8-14) strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Jednocześnie strona pozwana złożyła pozew wzajemny (k. 37-41), w którym wniesiono o zasądzenie od P. K. na rzecz Międzynarodowy Transport (...) Spółki Jawnej E. M. M. M. kwoty 4385 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27.10.2011 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania

Strona pozwana przyznała, że P. K. był zatrudniony od 10.10.2011 r. do 26.08.2013 r. na stanowisku kierowcy. Przyznała również, że za ostatni okres zatrudnienia powodowi przysługiwała od pracodawcy kwota 5190 zł z tytułu wynagrodzenia za pracę, należności związanych z podróżą służbową poza granicami kraju oraz ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Z powyższej sumy strona pozwana potrąciła powodowi kwotę 805 zł tytułem nierozliczonych przez powoda zaliczek na wydatki służbowe. Za okres od 13.05.2013 r. do 23.08.2013 r. powód nie zwrócił nierozliczonych zaliczek w łącznej kwocie 805 zł.

W dniach od 25 do 29 października 2011 r. w trakcie wykonywania przez powoda obowiązków pracowniczych poza granicami kraju, na terenie W., powierzoną powodowi kartą płatniczą (...) wielokrotnie dokonywano transakcji na łączną kwotę (...),24 EUR. Transakcje te nie miały związku z wykonywanymi przez powoda obowiązkami pracowniczymi i zostały dokonane przy użyciu kodu (...). Powód stwierdził, że karty te zostały mu skradzione.

Powód uznał roszczenie strony pozwanej o zapłatę kwoty wynikającej z w/w transakcji kartą (...) na łączną kwotę 23.063,21 zł i zgodził się na potrącenie tej kwoty. Wobec powyższego pracodawca potrącił powyższą wierzytelność z pozostałych należności przysługujących powodowi z tytułu stosunku pracy do kwoty 4385 zł.

Tym samym na dzień rozwiązania stosunku pracy pozostała do zapłaty przez powoda kwota 18.678,21 zł.

Z ostrożności procesowej strona pozwana złożyła pozew wzajemny o zapłatę kwoty 4385 zł.

W uzasadnieniu pozwu wzajemnego wskazano, że strona pozwana dotychczas nie dochodziła od pracownika zasądzenia w/w kwoty 4385 zł tytułem odszkodowania gdyż P. K. zgodził się na jej potrącenie. Aktualnie zmienił w tym zakresie swoje zdanie.

Z kwoty 23.063,21 zł pracodawca dochodził dotychczas zapłaty kwoty 18.678,21 zł. Z tego kwota 4200 zł została już prawomocnie zasądzona wyrokiem tut. Sądu z dnia 10.02.2014 r. w sprawie IV P 335/13 Pm. Kwoty 14.478,21 zł strona pozwana dochodzi w sprawie IV P 180/14 Pm.

W odpowiedzi na pozew wzajemny (k. 45-46) P. K. wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podał, że karty płatnicze (...) zostały mu skradzione o czym niezwłocznie powiadomił przedstawiciela pracodawcy a następnie dokonał zgłoszenia na policji.

Zakres odpowiedzialności powoda za powstałą szkodę na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 10.02.2014 r. (IV P 335/13) został ograniczony do wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia za pracę i powód z takim wyrokiem się zgodził.

Pozwany wyżej wymienionej wierzytelności powoda nie zaliczył na poczet swojego długu, występując o egzekucję całości zasądzonej wyrokiem kwoty.

Powód zarzucił również, że nigdy nie uznawał roszczenia pracodawcy w zakresie powstałej szkody a pobrane zaliczki rozliczył.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. K. był zatrudniony u pozwanego pracodawcy Międzynarodowy Transport (...) Spółka Jawna E. M. M. M. od 10.10.2011 r. do 26.08.2013 r. na podstawie umowy o pracę, na stanowisku kierowcy, w wymiarze pełnego etatu.

Wynagrodzenie zasadnicze powoda wynosiło 1600 zł brutto miesięcznie. Oprócz tego strony umówiły się, że powód będzie otrzymywał dodatki i premie na zasadach określonych w regulaminie wynagradzania

(bezsporne)

Powód P. K. nie wykorzystał urlopu wypoczynkowego w 2013 r. w wymiarze 20 dni. Z tego tytułu powodowi przysługiwał ekwiwalent. Strona pozwana nie wypłaciła powodowi wynagrodzenia za pracę w miesiącu sierpniu 2013 r. oraz należności związanych z podróżami służbowymi poza granicami kraju w ostatnim okresie zatrudnienia.

W sumie w/w należności stanowiły kwotę 5190 zł, która nie została powodowi wypłacona po ustaniu zatrudnienia u strony pozwanej.

(okoliczności przyznane w odpowiedzi na pozew k. 10)

W dniu 25 października 2011 r. powodowi skradziono we W. karty paliwowe (...). Kartami tymi dokonano w dniach 25 i 26 października 2011 r. transakcji na łączną kwotę 5491,24 Euro. Transakcje te nie miały związku z wykonywaniem pracy przez P. K..

Z tytułu w/w szkody pracodawca wniósł o zasądzenie od P. K. kwoty 18.678,21 zł. Wyrokiem z dnia 10 lutego 2014 r. (sygn. akt IV P 335/13) sąd zasądził od P. K. na rzecz Międzynarodowego Transportu (...) Spółka Jawna E. M. M. M. odszkodowanie w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia tj. 4200 zł. Nie oddalono powództwa w pozostałym zakresie.

W kolejnej sprawie o sygn. IV P 180/14 Międzynarodowy Transport (...) Spółka Jawna E. M. M. M. dochodził od P. K. zasądzenia kwoty 14.478,21 zł tytułem pozostałej części odszkodowania, o której nie orzeczono w sprawie IV P 335/13.

Pozew w tej sprawie został odrzucony prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 16.09.2015 r. (IV Pa 19/15).

(dowód: wyroki w powołanych wyżej sprawach)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz wyroków w sprawach IV P 335/13 i IV Pa 19/15. Zdaniem sądu powołane wyżej dokumenty są w pełni wiarygodne. Żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności dowodowych dokumentów. Część ustaleń została dokonana w oparciu o fakty przyznane przez stronę pozwaną.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda. Zeznania te jednak są mało precyzyjne. Powód pamiętał niewiele istotnych faktów co jest zrozumiałym z uwagi na duży upływ czasu. Zeznania powoda w zakresie przysługujących mu należności nie pozwalały na dokonanie ustaleń przez Sąd z uwagi na ich małą stanowczość i brak precyzji. Ponieważ powód nie przedstawił żadnych innych dowodów, które byłyby podstawą do ustalenia wysokości należnego mu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop oraz diet Sąd w tym zakresie dokonał ustaleń w oparciu o fakty przyznane przez stronę pozwaną.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka W. M. (k. 64).

Świadek ten nie potrafił jednak odpowiedzieć czy powód rozliczył się z pobranych zaliczek gdyż nie zajmował się rozliczeniami w tym zakresie. Świadek nie potrafił również stwierdzić powyższej okoliczności po okazaniu mu dokumentów przedłożonych do odpowiedzi na pozew przez stronę pozwaną.

Zgłoszony w tym zakresie przez stronę pozwaną dowód z zeznań świadka M. A. Sąd oddalił jako całkowicie spóźniony.

Jako nieprzydatne dowodowo Sąd ocenił dokumenty dołączone do odpowiedzi na pozew (k. 23- 32). Z dokumentów tych w żaden sposób nie wynika aby powód nie rozliczył się z otrzymanych przez pracodawcę zaliczek na wydatki. Z reportu kasowego (k. 24) wynika jedynie, że powód pobrał wskazane tam zaliczki w dniu 13.05.2013 r. Nie wiadomo czego dotyczy drugi raport kasowy (k. 25) gdyż jest bez daty. Karta drogowa z ostatniej trasy powoda od 1 sierpnia do 23 sierpnia 2013 r. (k. 26) potwierdza, że nie zostały rozliczone zaliczki 92,5 (...), 58,05 EUR i 53 zł. Tak więc nawet ta karta zawiera inną kwotę w złotych niż wskazana w odpowiedzi na pozew (102 zł). Przede wszystkim jednak wspomniana karta zdaniem Sądu nie stanowi wiarygodnego dowodu. Jest to kserokopia sporządzona przez stronę pozwaną. Podpisy (kserokopie) powoda znajdują się tylko na pierwszej stronie karty gdzie znajduje się rozliczenie paliwa. Na odwrocie karty gdzie rozliczono zaliczki brak jest podpisów powoda.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo główne zasługiwało na uwzględnienie co do kwoty 5190 zł przyznanej przez stronę pozwaną. Powód nie przedstawił żadnych dowodów, które pozwalały by na ustalenie przysługujących mu należności w dochodzonej pozewm wysokości.

Zgodnie z treścią art. 94 pkt 5 k.p., pracodawca jest obowiązany terminowo i prawidłowo wypłacać wynagrodzenie, które przysługuje za pracę wykonaną (art. 80 k.p.).

Bezspornym jest, że pracodawca z należności przysługujących powodowi (w tym wynagrodzenia, ekwiwalentu za urlop i diet) potrącił kwoty: 102 zł, 58 EUR i 92 (...) tytułem nierozliczonych zaliczek oraz kwotę 4385 zł tytułem odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku transakcji dokonanych w dniach 25 i 26 października 2011 r. kartami (...). Jak ustalił Sąd potrącenia te były niezasadne. Strona pozwana nie wykazała aby faktycznie powód na dzień rozwiązania stosunku pracy nie rozliczył otrzymanych od pracodawcy zaliczek.

Niezasadne było również potrącenie kwoty 4385 zł. W sprawie roszczenia z tytułu szkody wynikłej na skutek transakcji przy użyciu kart (...) w dniach 25 i 26 października 2011 r. zapadł prawomocny wyrok z dnia 10.02.2014 r. w sprawie IV P 335/13, zgodnie z którym ustalono wysokość odszkodowania na kwotę 4200 zł. W sprawie roszczeń wynikłych z przedmiotowej szkody wypowiedział się również Sąd Okręgowy w Nowym Sączu w sprawie IV Pa 19/15 odrzucając pozew w zakresie roszczenia ponad kwotę 4200 zł. Strona pozwana (pracodawca) wierzytelności wynikłej z wyroku z dnia 10.02.2014 r. w sprawie IV P 335/13 nie zaliczył na poczet swojego długu względem pracownika ale wystąpił o egzekucję całej zasądzonej kwoty. Tak więc obecnie pracodawca nie może nadal potrącać (zatrzymywać) należności przysługujących powodowi z tytułu szkody, która została określona prawomocnie na kwotę 4200 zł i zgłoszona do egzekucji.

Pozew wzajemny podlegał odrzuceniu.

W sprawie IV P 335/13 strona pozwana (pracodawca) dochodził odszkodowania w kwocie 18.678,21 zł z tytułu szkody jaka została mu wyrządzona wskutek transakcji przy użyciu kart paliwowych (...) w dniach od 25 do 26 października 2011 r. na łączną kwotę 5491,24 Euro (23.063,21 zł). W sprawie tej prawomocnym wyrokiem z dnia 10.02.2014 r. zasądzono od P. K. na rzecz pracodawcy kwotę 4200 zł.

W kolejnej sprawie IV P 180/14 strona pozwana (pracodawca) ponownie dochodziła pozostałej części odszkodowania w kwocie 14.478,21 zł z tytułu szkody jaka została jej wyrządzona wskutek transakcji przy użyciu kart paliwowych (...) w dniach od 25 do 26 października 2011 r. Pozew w tej sprawie został prawomocnie odrzucony. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy w Nowym Sączu powołał się na stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 21.04.2015

r. (II PK 147/14), zgodnie z którym: „Granice przedmiotowe powagi rzeczy osądzonej obejmują nie to, co stanowiło granice powództwa, ale to, co stanowiło przedmiot i podstawę faktyczną rozstrzygnięcia w chwili wyrokowania w myśl zasady wyrażonej w art. 316 k.p.c.”

Tak więc tożsamość przedmiotu orzeczenia wydanego w sprawie IV P 335/13 oraz powództwa w sprawie IV P 180/14 uzasadniała zdaniem Sądu Okręgowego odrzucenie pozwu.

W niniejszej sprawie strona pozwana, w pozwie wzajemnym po raz kolejny (trzeci) domagała się zasądzenia odszkodowania z tytułu szkody jaka została jej wyrządzona wskutek transakcji przy użyciu kart paliwowych (...) w dniach od 25 do 26 października 2011 r. Nie jest istotnym, że pozew dotyczył za każdym razem innej kwoty. Szkada już w pierwszym pozwie IV P 335/13 została określona na kwotę 5491,24 zł i była to ta sama szkoda wynikła z tego samego zdarzenia i będąca wynikiem naruszenia przez P. K. tych samych obowiązków co w sprawie IV P 180/14 oraz w niniejszej sprawie.

Istotnym jest, że prawomocnym wyrokiem w sprawie IV P 335/13 odpowiedzialność pracownika P. K. z tytułu przedmiotowej szkody została ograniczona do wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia to jest do kwoty 4200 zł.

Stanowisko to w pełni potwierdził Sąd Okręgowy w wyroku wydanym w sprawie IV P 180/14 odrzucając pozew, w którym pracodawca domagał się zasądzenia dalszej kwoty tytułem tego samego odszkodowania.

Skoro więc w prawomocnym wyroku w sprawie IV P335/13 Sąd ograniczył odpowiedzialność P. K. z tytułu przedmiotowej szkody do kwoty 4200 zł pozew wzajemny w niniejszej sprawie dotyczące zasądzenia kolejnej kwoty 4385 zł należało odrzucić zgodnie z zaprezentowanym powyżej poglądem Sądu Najwyższego Granice przedmiotowe powagi rzeczy osądzonej obejmują nie to, co stanowiło granice powództwa, ale to, co stanowiło **przedmiot i podstawę faktyczną rozstrzygnięcia** (...)”

Zgodnie z art. 366 k.p.c. Wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Spór pomiędzy tymi samymi stronami dotyczący odszkodowania z tytułu tej samej szkody toczył się już w sprawach IV P 335/13 i IV P 180/14 gdzie prawomocnie rozstrzygnięto, że odpowiedzialność P. K. z tytułu przedmiotowej szkody wynosi 4200 zł a roszczenie ponad tą kwotę jest niezasadne.

Wobec powyższego pozew wzajemny należało odrzucić.

Sąd obciążył stronę pozwaną kosztami procesu jako stronę przegrywającą na zasadzie art. 98 k.p.c. Na koszty te składają się koszty poniesione przez stronę pozwaną na zastępstwo prawne zgodnie z najniższą stawką przewidzianą w § 9 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Z: 1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. strony pozwanej,

2. kalendarz 14 dni.